

Buvuom jaunė

Buvuom linksmė, buvuom jaunė,
Nuors gīvenuom ė ne Kaunė,
Vuo, tik žemaitėjės kaimė –
Atsėtėka, tēp savaimė.

Mona giminie nu sena
Tamė krašte jau gīvena.
tad ėr aš eso žemaitė,
Kāp ėr mona gėmėnaite.

Mūsa tarmiė – asablīva,
No, ėr kuokėi ėe jau dīvā.
Kuokei gimie, tuokėi esam
Ė par omžius tuokėi būsem.

Buvuom jaunė, buvuom strainė,
Pasėšielte – kartās zbrainė.
Liekie kuožna sobatelė
Pasėšuokte i vakarieli.

Vuo, pašuokte mon patėka,
Tēp, so pakėpšnio vīrioko,
Mėklės kuojės kas toriejė
Ė žemaitėškā šnekiejė.

Sene nebgīveno kaimė,
Tēp notėka apėnt savaimė.
Sava kalba nepaleisio
Ėr i kėta neškeisio.

Kor ėe bovėi kor nebovėi –
Vėstėik esam mes lietovė.
Tarmės dzūku ėr aukštaitiu,
Bet poikiausi mon žemaitiu.

2013.12.16